

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

HERLOVIANEREN

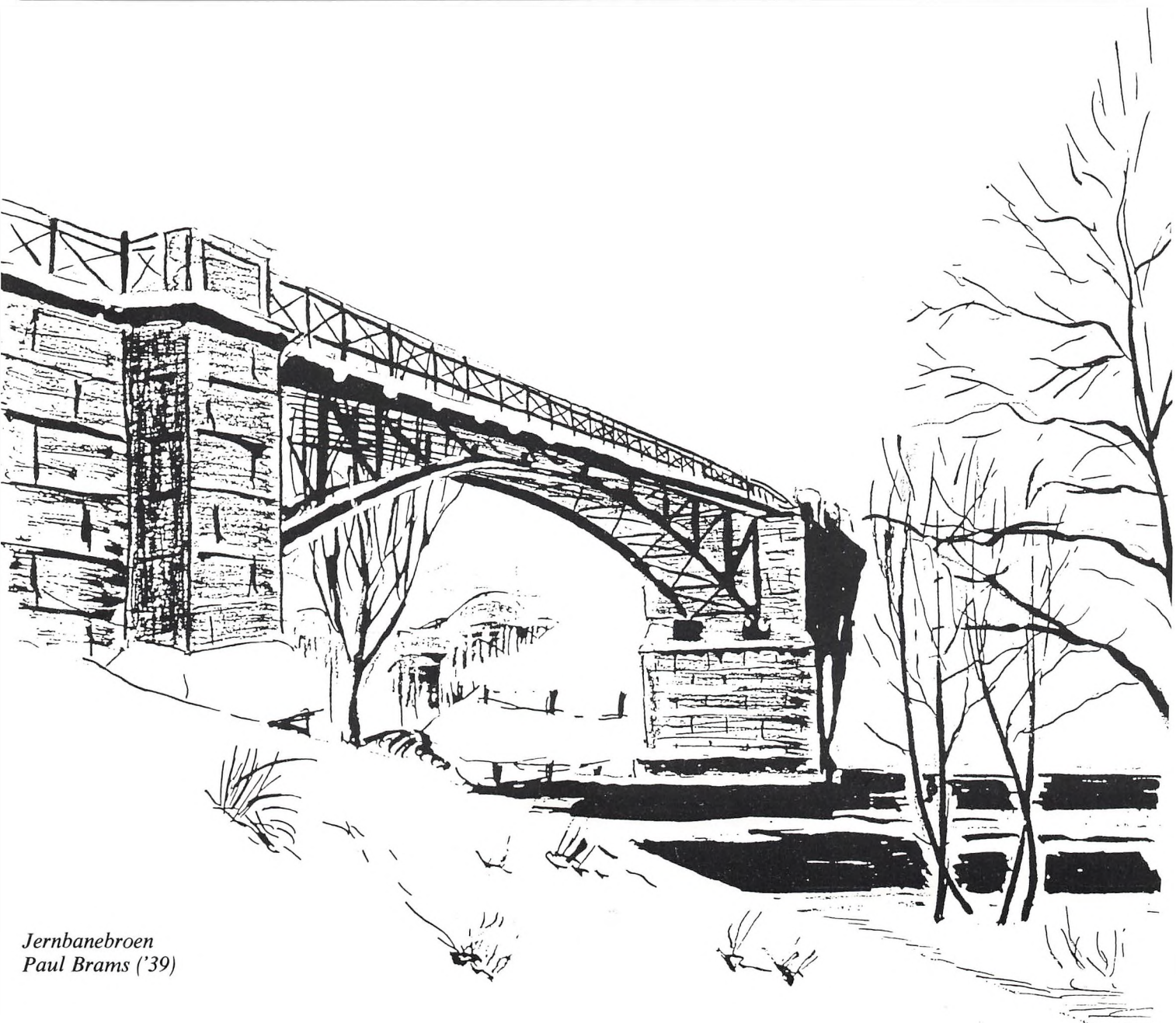
MEDLEMS-
BLAD
FOR

HERLOVIANERSAMFUNDET

68. ÅRGANG

NUMMER 72

DECEMBER 1990

*Jernbanebroen
Paul Brams ('39)*

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

TROLLEFEST

Lørdag den 12. januar 1991, kl. 18.30

Langelinie Pavillonen, København

Menuen består af:

Ristet franskbrød med en halv, kogt hummer og pikant dilledressing.
Sødmælkskalvetornedos med forskellige svampe, friskbrasieret grønsag,
ovnbagt kartoffel og svampesauce tilsmagt med hvid portvin.
Hjemmelavet chokoladegondol fyldt med pistacieflødeis og frisk hindbærsorbet.
Franske hvid- og rødvine ad libitum, hvid portvin
Kaffe

Trolletale af forfatteren *Sven Holm* ('58), les Lanciers.

Ovenstående til KUN kr. 300,00 pr. deltager. OBS! Forudbetaling.

8 yngste årgange og deres evt. ledsagere - halv pris. Jubilarerer fra årgangene '20, '30, '40 samt æresmedlemmer inviteres med ledsagere som Herlovianersamfundets gæster. *Smoking eller tilsvarende.*

Navn	Årgang:
Adresse:	
Telefon dag:	Telefon aften:
Ledsagers navn:	

Sendes med check til: Thomas E. Jermin, Inter-Media A/S, Postboks 2089, 1013 København K.

Sidste tilmeldingfrist: Fredag den 4. januar 1991.

(Tag fotokopi eller skriv kuponen af, hvis du vil undgå at klippe i bladet)

Tilmeldingen vil blive bekræftet.

Herlovianer- samfundet

BESTYRELSE:

Formand:

Direktør Thomas E. Jermin ('59)
Bernstorffsvej 176
2920 Charlottenlund
31 63 66 67
Kontor: 33 15 71 20

Næstformand:

Chefsekretær Aase Randstoft ('74)
Duevej 24,6
2000 Frederiksberg
31 19 12 29

Kasserer:

Advokat Jan Trier ('58)
Parcelvej 122A
2830 Virum
42 85 25 99
Kontor: 42 88 86 00

Medlemmer:

Vicedirektør George Yelken ('63)
Direktør Kaj Vang-Lauridsen ('74)
EDB-konsulent Carsten Lemche ('87)
Sergentelev Michael Willumsen ('89)

Suppleanter:

Advokat Jesper Rothe ('75)
Stud. jur. Mikkel Rohde ('88)

Revisor:

Produktchef, cand. merc. Philip la Cour ('75)

Bestyrelsen arbejder fortsat på et nyt hoved til HERLOVIANEREN

I anledning af forstanderskiftet har formanden for Herlovianersamfundet bedt om ordet:

Utroligt meget og utroligt meget godt for Skolen er sket i Aage Wolff-Sneedorff's forstandertid. Under hans myndige og venlige ledelse er der sket udbygninger og forbedringer, således at Herlufsholm i dag fremstår som enestående i landet.

I samarbejdet med Herlovianersamfundet har den afgående forstander altid været imødekommende, lyttende og åben. Han har på bedste vis forstået at udgøre den vigtige forbindelse mellem Skolen og dens gamle elever.

På Herlovianersamfundets vegne siger jeg Bente og Aage Wolff-Sneedorff

tak for de mange gode år og ønsker dem et lykkeligt og langt otium.

Og til den tiltrædende forstander kan jeg citere mit brev af 7. august 1990:

Kære Bernt Johan.

Både i privat og embeds medfør sender jeg dig de hjerteligste lykønsknin-ger i anledning af udnævnelsen til Forstander for Herlufsholm Skole og Gods.

Selvom der har været mange spekulationer, har der ikke været indgået mange væddemål. Dertil var dit kandidatur for stort.

På alle Samfundets medlemmers vegne vil jeg gerne udtrykke min glæde

over, at du vil påtage dig opgaven, og det samme vil jeg gøre på bestyrelsens vegne og her tilsige dig fuld støtte og loyalitet. Jeg er meget sikker på, at vi i dig får en Stander, der vil arbejde for bevarelse af ånden og mange af Skolens traditioner og samtidigt sikre bestandig tilpasning til tidernes krav, både med hensyn til den undervisningsmæssige kvalitet og som erstatning for hjemmet.

Jeg ser frem til samarbejdet med dig og med den kommende Forstanderinde.

De bedste hilsner til den gamle og den nye Forstander.

Thomas E. Jermiin

Herlovianeren

Redaktion:

Oberst N.E.A. Møller
Slotsgade 80
5953 Tranekær
62 59 17 00

Personaliaredaktør:

Fuldmægtig, cand.polit.
Henrik Bahn-Petersen
Solvej 8, 1.tv.
3400 Hillerød
42 26 92 46
Kontor: 33 92 24 32

Indleveringsterminer:

1. februar til marts nr.
1. maj til juni nr.
1. september til okt. nr.
1. november til december nr.
NB! Stof til Personalialia
8 dage før!

Adresseforandringer:

Se næstsidside

Tryk:

Dagbladets Trykservice
4100 Ringsted

ISSN: 0901-7712

Månedsfrokoster

HERLOVIANEREN er blevet spurgt, om der stadig afholdes månedsfrokoster i København.

Det gør der. På privat initiativ og uden fast ledelse. Man kommer bare.

Den første tirsdag i hver måned mødes man kl. 12.00 i restaurant Tivoli-hallen, Vester Voldgade 91, på hjørnet af Stormgade.

Det er hensigtsmæssigt at ringe forud til restauranten, 33 11 01 60. Deltager man, bliver man en historisk person, idet en mødeprotokol findes i værtens varetægt.

Specielt julefrokosterne plejer at være velbesøgte. Dette års JF finder sted tirsdag, 04. dec. Det er redaktørens håb, at dette nummer udkommer så betids, at budskabet kan nå interesserede.

**Generalforsamling
1991**
finder sted
onsdag den 20. marts kl. 19.30
Se nærmere i marts-nr.

Minder fra Aage Wolff-Sneedorffs forstandertid

Rusfest med »Iskold« velkomst!

Af næstformand Aase Randstoft (74')

Hvad gør en formand, når mødestedet for indtagelse af drinks til en rusfest viser sig at være et morgenværtshus med åbningstid kl. 05.00 - jo, han ringer grinende til sin næstformand og informerer om, at han da bare tropper op med en dunk med stor del alkohol og lille del juice (isterningerne var aldeles unødvendige i den situation) - og en stang engangsbægge og en do. sæk - og som sagt så gjort!

Det blev en munter om end noget kølig modtagelse omkring parkomat-automaten foran »Herluf Trolle« - men i hvert fald en modtagelse, som Herlovianersamfundet ikke har forsøgt sig med tidligere - og måske heller ikke i fremtiden vil binde an med - ikke på den årstid, i hvert fald!

Iført hat og dunk skænkede formanden rundhåndet ud af de medbragte varer, og formandinden kørte herefter i pendulfart med mere eller mindre frysende gæster - og efterhånden sam-

ledes en rødkindet munter flok af unge russer og lidt ældre herlovianere til 1 middag på restaurant Kanalen, hvor vi i særdeles hyggelig atmosfære indtog en lækker menu med passende vine.

Til russerne talte Herlovianersamfundets mangeårige kasserer, Jan Trier. Han fortalte om alle de mere eller minder (u)heldige episoder, der havde fundet sted under de sidste ca. 20 års rusfester - og som han formanede årets russer om absolut at holde sig fra at gentage, da det i årenes løb havde været både pinligt og dyrt for Herlovianersamfundet (jeg vil slet ikke nævne betaling for smadrede toiletter, forlist redningsudstyr agterudsejlet et sted mellem Tuborg Havn og Landskrona og slige efterhånden »glemte« sager). Derudover opfordrede Jan russerne til at bruge studentereksamen positivt og produktivt frem for at synke hen i for-tivlelse over, at man ikke i år måske

lige kom ind der, hvor man havde ønsket - brug Jeres gå på mod og energi på andet end at stå i kø efter bistandshjælp, sagde han. Og sandelig - vor kasserer har hidtil skjulte evner - han kan synge -og underholdt da også festligt med sang, som blev besvaret af årgang 88, som også i år var talrigt repræsenteret og meget velkomne ved årgang 90's rusfest.

Traditionen tro svarede Hans Chr. Mordhorst fra rusårgangen tilbage med en takketales til Herlovianersamfundet - og lovede, at årgang 90 ville være en trofast årgang.

Efter megen hyggelig snak og mange hurra-råb for Herlovianersamfundet samt for Den Gamle Skole blev der serveret kaffe -og herefter »gik de gamle hjem« for at overlade aftenens vilde natteliv til de yngste årgange af selskabet.

Ping afslutter

Når efteråret, senere vinteren satte ind, ændredes drengenes tilværelse, og så var der brug for opfindsomhed for at få lidt krydderi på dagligdagen, når skoletimerne var afsluttet. - Vejrliget opfordrede ikke til leg eller sport udendørs, og drengene var glade for at få overstået den tvungne udetime, hvis sigte var: udeluft er medicin for krop og sjæl - især efter en lang skoledag. Hvordan var så mulighederne indendørs? Ja, præfekterne havde deres humre, mens smådrengene havde de beskrevne, nøgterne fællesrum. Her kunne bordtennis rigges til og andre spil i tidens stil, men altid var der tilskuere, og det var jo osse til tider godt nok, men bestemt ikke når man havde trang til lidt privatliv. - Enkelte forsøgte at indrette en »lejlighed« i deres skab, men det var unægtelig en sammenkneben historie uden mange muligheder. Derfor dukkede interessen op for de brune panelværker i rummene, som havde acceptabel plads i skunkene bagved. Her var mulighed for individuel udfoldelse og fantasi. Tidligere tiders arkitekter kom os her til hjælp (det ny byggeri skænker i den henseende ikke meget til det fantasifulde). - I disse skunke, som var tilgængelige ved primitive lemme, gemte drengene sig, indrettede der et fristed, hvor de kunne være sig selv. Jeg husker tydeligt, hvordan jeg kunne gå op på »lal« uden at møde drengene, mens jeg bag panelværkerne hørte mærkelige lyde! Der var hulelejligheder ved lalholderbordet på »Lal«, i klokkerummet og eftertragtet var rummet under trappen ned til hobbyrummet. - Her var man så et stykke tid fri for præfekter og sovesalslærere. - Vi var helt overflødige!

- Tro nu ikke at vueafdelingen kun er barnlighed og leg. Nej, drengene dyrkede osse det »seriøse« og fandt på at udgive et ugeblad: »Bæ«, der skulle tage sig af begivenhederne på vueområdet og den øvrige skole og med kommentarer om livet udenfor Herlufsholms cirkelindhegning. »Bæ« var klimpret ned på en gammel skrivemaskine (I kender typen, der giver det bedste svar, når man trykker godt til med een finger). - Når jeg nu på afstand ser nogle af disse aktiviteter, så er jeg klar over, at hvis Herlufsholm på

tidspunkter har stagneret i udfoldelse, så er det i hvert fald ikke »Vuens« skyld! Drengene var i besiddelse af et livsmod og et initiativ, som undertiden var forrygende. - Den 2/11-1958 opførte Nils Hemmeth og N. Erik Ceplitis J.L. Heibergs »Elverhøj« på dukketeater i døråbningen mellem hobbyrum og »Duen«. De to kunstnere fra drengeholdet 1958-59 sørgede for det finkulturelle, og vi slap ikke før vi var indviet i deres fortolkning af den gamle klassiker. Bagefter var alle udmattede af præstationen!

- Og så var der festerne, som dengang altid afholdtes nedenunder »Vuen« i festsalen, i forstanderlejligheden og den store spisesal. - I lang tid forud havde drengene trænet i dansetimerne i festsalen for at være modne til at føre sig frem på dansegulvet med en smart lille dame, så de inviterede forældre kunne sidde og få tårer i øjnene over en så stærk oplevelse. Her fik quickstep, tango og lanciers en gevaldig afpudsning, myndig og velopløst ledet af Fru Lund, danselærerinden, hvis stemme: »venstre-højre og rundt« vi nok alle har i ørene. Personlig har jeg altid haft en stærk respekt for svømmelærerinder i en svømmehal og danselærerinder, som med høj stemmeføring og håndklap kunne få selv sløve mandfolk til at springe som kakerlakker for at undgå en hjertegribende reprimande. - Fru Lund og andre danselærerinder efter hende fuldbrogede den oplæring i at bukke for at tage på pigerne, som jeg som fader og pædagog aldrig har mestret særlig effektivt. Fru Lund og Mathilde Sauls orkester skabte den romantiske atmosfære, som vi savnede på »Vuen«. - Mathilde Saul var en ret så kraftig dame, som påfaldende lignede den hæderstegne forstander fra 1827-51, Poul Chr. Stemmann, der på maleriet for endevæggen af den prægtige sal med sit blå skærf overvåger anstrengelserne. Hun havde en mildhed og charme, som betog drengene, når de skulle kaste sig ud i excesserne på de slidte pommerske gulvplanker. Så var hun iøvrigt fantastisk til at ryge cerutter og få det ret så tunge flygel til at vibrere af underfundighed og forståelse for situationen.

- Det lykkedes de omtalte damer at

få færdigpudset de fleste af mine drenge, så festerne på Herlufsholm kunne afholdes. I mange dage før festerne mærkede man hos de små og så sandelig også hos de store drenge rundt om på skolen en febrilsk aktivitet, som helt nedgjorde skolearbejdet, for at få kontakt til de piger, som de meget gerne ville have med som baldamer. - Dette emne vil jeg overlade til en medlevende Gl. herlovianer at beskrive. - Jeg var jo kun iagttagere til de umenneskelige besværligheder, som drengene skulle gennemleve, før tingene faldt på plads - bl.a. dokumentation for respektabel indkvartering hos venlige værtsfolk i Næstved, hos sovesalslærere - eller hvor? Piger og Herlufsholm var dengang noget foruroligende, som alle tog kejtet på. Eksempelvis da min kone, Karen, ventede nr. 2 og jordemoderen med chauffør insisterede på, at han skulle dreje den rigtige vej via alleen til klosterbygningen fremfor at fortsætte ud ad Ringstedvej, bed han hende af med svaret: »De skal ikke fortælle mig, at den slags kan foregå på en drengeskole!« - Når så drengene havde skiftet til galla, givet fingre og negle en ekstra tand, fået håret tilpas indsmurt i »Brylcreme«, og det sorte bindeslips, »butterflyen« eller »propellen« omsider - ved manges hjælp - havde fået den rigtige vindretning, manglede blot præsentationen i forstanderlejligheden og den pompøse indmarch med damen i festsalen - garneret af festklædte forældre og lærerkorpset-, før man kunne glide ud i den smægtende dans på det glatte gulv. Over bænkene langs væggene var de gamle forstandere i deres indramninger og med deres ordener velvillige tilskuer. Jeg har på fornemmelsen, at de var ret så misunderlige!

Nogle af drengene have slet ikke lyst eller mod til at gennemgå alle disse beskrevne strabadser, men fortrak efter tilladelse af mig til »Duen« for at meditere i festdragt eller til klokkerummet, hvor lemme ned til »arenaen« var åbnet, så der herfra kunne samles iagttagelser til morgendagens dril. Lemmens egentlige funktion var ellers at ventilere svedperlerne fra salen, hvor kaminen med guldgitteret ved den ene langvæg dengang gjorde sekstur og lanciers til en virkelig præstation. - Et højdepunkt under ballet var underholdningen i spisesalen, hvor vi havde fået lov til at optræde på langbordene. Her var 1., 2., 3.

»Thildes Duo«

Henning Hansen, violin.
Mathilde Saul, piano.

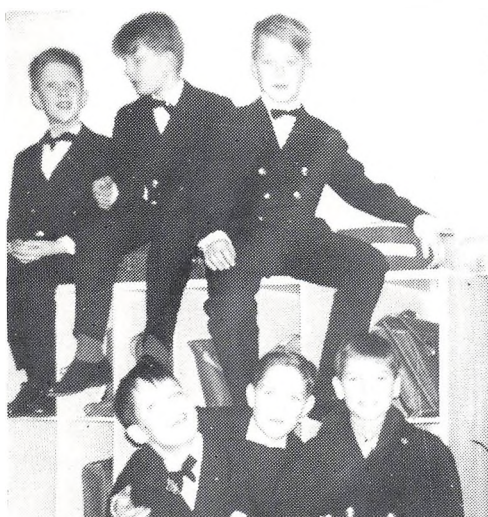
Thildes orkester var i mange år en institution i Næstved. Spillede bl.a. til »Prinsesseballe« på Herlufsholm – tit udvidet til sekstet.

Lancers i festsalen.

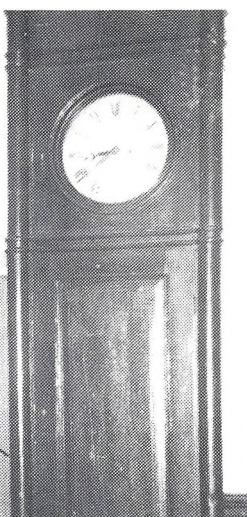
Fra drengeholdet 1955-56 ses:

Pierre le Fevre Honoré, i midten Torben Kirstein, til højre: Peter Rovsing Madvig. Det kniber med den rette hånd til mølleturen.

Nogle drenge foretrak at blive væk fra ballet.

Drengeholdet 1964-65. Øverst ses bl.a. Robert Anker-Petersen, Henrik Ravn. Nederst: J. Woolrych, P. Ruager og Torben Ahlefeldt-L.L.

Trine og Petter Sommerfelt, som pynter på gulvet.

Underholdningen i spisesalen på bordene. Siddende: Henrik Berner, derpå Sten Steinccke med sorte lokker. Yelkendjoglou bagved »Quiz«, Agdal med ur og så en sød dame. (Yelkendjoglou er identisk med bestyrelsesmedlem Georg Yelken. Red.)

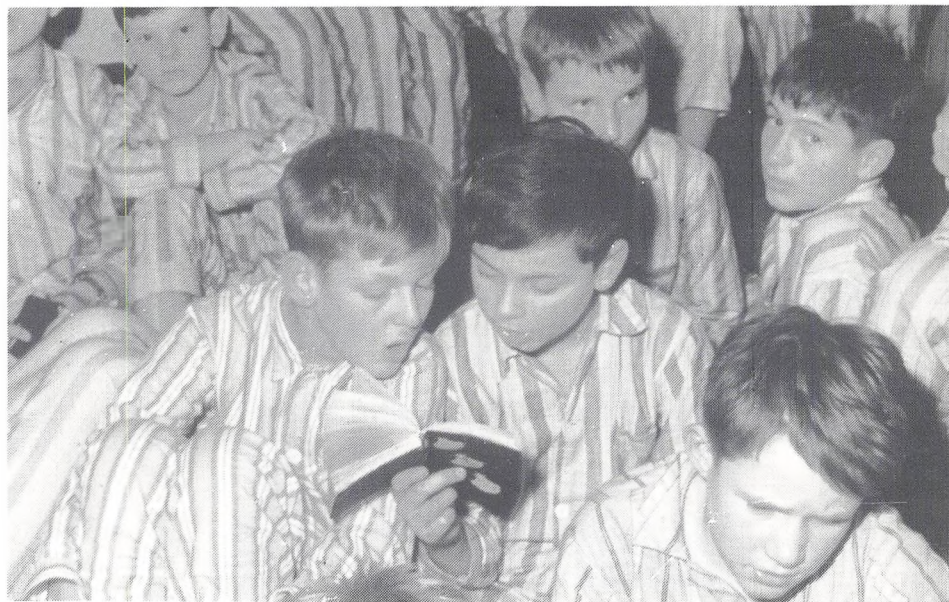

Vi synger julesange i min stue. Drengeholdet 1958-59. I stolen: Per Pontop.-Møller, Kjeld Nielsen. På gulvet: Erik Larsen og Sv. Heineke.

Tæppetæteateret på »Vuen«.

Også julesange.
Drengeholdet 1958-59.
N. Hemmeth og A. Helsing i midten, bag dem N. Krüger, U. Krenchel og Kay Skovgård-Petersen. Foran: Erik Lassen i højre hjørne.

Lysene pustes ud i adventskransen på store sal. Fra drengeholdet 1964-65. Til venstre: Per Krogh. Bag ham: Allan Audun-Poulsen. Til højre: J. Mich. Steenberger.

Tæppetæteateret morer tilskuerne. Fra drengeholdet 1965-66. Fra venstre: H. Hjerl, P. Krogh, Lauritzen, Jens Chr. Sørensen, Lisbet Levinsen og præfekterne P. Blanner, Hans Kierkegaard.

ml.(6.-7. Real) fri for de officielle taler i festsalen, der sikkert var udmærkede på rette sted, men ikke sagde de unge balladamer og balløver en pind. I spisesalen var der skæg og ballade, som fjernede resten af generthed og medvirkede til, at det for dem blev en rigtig fest. Som det ses af fotobilledet søgte mange fra festsalen ind til os for at indsuge stemningen.

- Vi nærmer os jul, og det mærkes osse på stedet. Jeg ville ikke have juletræ på sovesalen, det hørte til hjemmenes område, men vi pyntede op og hyggede os med adventskrans og julesange ved sengningen, og så gik vi i gang med at rigge »tæppetæppet« til på »lal«. De sorte borde blev samlet til en prægtig scene, og med snore og trisser fik vi hængt skolens tæpper op, så man havde den rigtige fornemmelse af teater. Alle var ivrige for at være med, især fordi det var så eventyrligt forskelligt fra den almindelige hverdag. Netop denne afveksling var saliggørende og medvirkende til, at vi kom hinanden nærmere - store og små. - Endelig kom så hjemrejsen til familien, hvor man for en tid

kunne tanke op og føle sig som et friere menneske. Diple og hørere havde godt af, at man på tidspunkter skiltes.

- Inden jeg afslutter, kan jeg ikke dy mig for nogle betragtninger om tilværelsen på Herlufsholm. Når Herlovianere eksempelvis tropper op til fugleskydningen, solo eller efterhånden med dame, evt. kone og barn eller børn og ofte med hund eller hunde - der er så mange varianter - ja, så har man fornemmelsen af, at der er en stærk interesse for og samhørighed med stedet, som er ret så usædvanlig. Måske er der med tiden en mytedannelse om det paradisiske sted, til trods for at man her undertiden ikke havde det let som lille (stor) dreng. Påfaldende er også, at gl. herlovianere har et utal af historier om deres kammeratliv på godt og ondt og om deres mærkværdige hørere, som tilsyneladende ikke altid forstod dem. Tiden, der er gået, har nok mildnet sindene hos mange og de har glæde af at vende tilbage. - Men der er også drenge, der »druknede« på stedet og ikke føler trang til at vende tilbage. Undervejs - igennem de mange år som sovesalshø-

rer - har jeg truffet på drenge, som bestemt ikke kunne klare opholdet. Det var dejligt, når man så, at de ny drenge var med i fællesskabet og havde det godt med kammeraterne, men trist, når man mærkede, at drengene slet ikke kunne føle sig til rette, ikke var med i legen og syntes at skole-præfekter og sovesalshører var uudholdelige. Det gik også os ældre på, når vi mærkede disse vanskeligheder, som vi undertiden var magtesløse overfor.

I dag vil jeg nok ikke kunne kende mange af »mine gamle drenge«, men jeg ser tydeligt for mig de mange 10-12 års ansigter fra dengang. Hvert år startede et hold på 22 drenge - nogle af dem forsvandt efterhånden i skoleforløbet, og når vi nåede til gymnasiet og studentereksamen og senere måske til 25-års-jubilæer eller lignende - ja, så var mange og dejlige ansigter ikke med! Men alle disse smådrenge var med til at gøre mit arbejde og livsforløb rigt. Det var min bedste kontakt med Herlufsholm!

Mange Hilsner
Carsten Levinsen

Vuebilleder

J. Nexøe-Larsen har, inspireret af Pings erindringer, sendt et par fotos fra »dengang«. Han skriver:

Som altid læser jeg med interesse »Herlovianeren«.

»Vueminder« fik mig til at finde et gammelt fotoalbum frem, og minsand-

ten om der ikke var 2 rimeligt gode billeder, som jeg håber du kan anvende.

Foto 1.

»Ping« svinger »mor Karen«, som desværre er ude af billedet, i en gevaldig Lanciers.

Foto 2.

Vuens orkester. Fra venstre: Tom Egert (tværføjte), Michael Steenbjerg

(guitar), Dennis Fairbanks (guitar), Jørgen Nexøe-Larsen (trommer), Philippe Granjean (klarinet).

Lektor Levinsen, som jo selv var meget musikinteressert, tog initiativ til et lille orkester i 1961. Billederne her stammer fra foråret 1962. Jeg husker ikke, hvilket bal det var, men vi spillede under overværelse af daværende statsminister Kampmann.

Med Olfert Fischer i Golfen

*Kaptajnløjtnant
(2. operationsofficer)
Finn Frigast '80
og reservelæge-
1-reserven Jes Bruun
Lauritzen ('75).*

Iraqs annektering af Kuwait vækkede verdens nationer af den forsvarspolitiske torne-rosesøvn, som nogle allerede for tidligt var begyndt at glæde sig over. Overraskende, men positivt var det, at det udenrigspolitiske råd i Danmark hurtigt meldte ud og anbefalede at sende en dansk korvet ned til Golfen. Den endelige beslutning blev som alle ved senere vedtaget i folketinget.

Frigast var da tjenstgørende på »Hajen«, og blev kun få dage før afrejsen udstykket til Golfturen. Nogen særlig betænkningstid var der ikke tale om, og en del rejseplaner måtte udskydes. Istedet måtte Frigast straks sætte sig ind i de nye og særlige operative problemer, der er knyttet til patruljeringen i Golfen. Lauritzen havde kontakt med FKO, hvor han nævnte, at han ville stille sig positiv m.h.t. deltagelse i en kortere periode, f.eks. 2-3 uger. Tilbage meldingen fra FKO kom hurtigt, og man ville forvente et togt af længere varighed. Lauritzen måtte først undersøge, om det overhovedet kunne forenes med et job som klinisk videnskabelig assistent på ortopædkirurgisk afdeling på Rigshospitalet. Forespørgsel til Rigshospitalets forskningsudvalg kunne straks ad hoc give den formelle accept. De havde ikke haft lignende sager tidligere. Lauritzen skulle nå at færdiggøre flere videnskabelige artikler og videnskabelige indlæg til verdenskongressen om osteoporose.

De få dage vi havde til forberedelsen inden afrejsen var yderst hektiske for hele besætningen, og flere ting er først kommet på plads her nede i Golfen. Mange pudsige misforståelser er det også blevet til. Enten er de bestilte ting ikke kommet, eller også har vi modtaget tre gange så meget som bestilt - alle har villet os det bedste, og det bedste er nu en gang det godes fjende.

Skibet er i anledning af spændingen i Golfen blevet udstyret med flere nye våbensystemer Stinger, Seagnat, Chaff og Link. Frigast forestod briefing om operationen og patruljeringen og instruerede i brugen af de nye informations- og kommunikationsapparater. Ombord er forskellige specialuddannede personer, bl.a. frømand og en arabisk

*T.v.: Reservelæge Jes Bruun Lauritzen.
T.h.: Kaptajnløjtnant Finn Frigast.*

tolk, dertil kommer kommunikations- og våbenspecialister.

I den lille sanitetsenhed ombord har Lauritzen hjælp af en sanitetskonstabel og præsten (fra Kronborg) og to frømand, der alle kan tage fra i en kritisk situation.

Indenfor sanitetssektionen har vi fået nye antibiotika, brandforbindinger, flere nye typer antinervegas-medicin, mange forskellige typer tropemedicin, mikrobiologisk udstyr til vandprøvekontrol og maskine til bestemmelse af klorkoncentrationen i ferskvandet. Alt sammen meget relevant for togtet. Et stort batteri af vacciner fik vi med ombord, og systematisk blev den 100 mand store besætning vaccineret mod kolera, tyfus og leverbetændelse. Gul feber vaccinen havde vi fået inden afrejsen. Alle var vaccinerede inden vi anløb De Forenede Arabiske Emirater efter en tre uger lang sørejse, hvor vi havde tilbagelagt over 12000 km. De tropemedicinske sygdomme var

fremmede for Lauritzen, men han nåede at tale med tropeafdelingen på RH inden vi tog afsted. Vi fik mange råd og vink angående diagnostik og behandling. Når man har læst en bog om tropemedicin begynder man at udvikle et broget symptomkompleks. Ingen medicin hjælper herfor. Ved senere kontakt med lægerne fra den engelske flåde, er vi siden blevet beroliget, idet de tropemedicinske sygdomme faktisk er sjældne i de havne, vi forventes at gæste her i Golfområdet. Sanitetsforsyningsdepotet på Holmen knoklede stort set i døgndrift for os. Blodbanken på Rigshospitalet var behjælpelig med transfusionsset og dermatologisk afdeling hjalp mig med de nyeste antibiotikaregimer. Operationsgangen på ortopædkirurgisk afdeling var behjælpelig med ekstra operationsinstrumenter til togtet. Så da vi endelig forlod Holmens sikre havn, fik vi endelig tid til at pakke alle kasserne ud og kontrollere, om vi virkelig havde modtaget

al det grej og medicin, som vi havde bestilt. Løvrigt var det en meget flot afsked, vi oplevede, da vi sejlede forbi Langelinie. Ganske mange mennesker var samlet for at ønske Olfert Fischer held og lykke på rejsen. Et højdepunkt for lystgræderne var det. En lignende seance oplevede vi i Kieler-kanalen, da vi passerede danskerne i Rendsburg.

Vi fortsatte til Portland i England, hvor vi bunkrede, og senere afprøvedes missilsystemet, som fungerede perfekt. Herefter forlagde vi i roligt vejr sydpå over Biscayen ned til Gibraltar. Her bunkrede vi olie, men ikke vand idet Gibraltar har problemer med selve ferskvandsforsyningen, da spanierne styrer tilførslen. I flere tilfælde har spanierne lukket helt for vandforsyningen, når forholdet mellem Gibraltar og Spanien har været anspændt. Vi fik lejlighed til at spadserere en tur i byen på Gibraltar, som er præget af den spanske stil, men hvor byggestilen for kirker og officielle bygninger ligger tæt op ad den engelske stil. Hertil kommer en udefineret påvirkning fra det afrikanske Marokko, der nås med flyvebåd. Middelhavet var roligt, men det første døgn efter Gibraltar gav anledning til nogen søsyge ombord, men vinden løjede senere af, og vi klarede alle op igen. Nogle havde vist også svært ved at skelne søsygen fra tømmermænd. I Gibraltar nåede en af gasterne at få brækket næsen, og han lignede nu en panda i hovedet. I Suda Bay på Kreta var vi på flådehospital, hvor der forøvrigt var strejke. Lauritzen måtte selv reponere den brækkede næse og gipse den.

Dagligdagen under forlægningen prægedes af uddannelse og forberedelse til en egentlig kritisk situation, så Lauritzen havde travlt med undervisning i 1. hjælp, behandling af ABC-skadede, medicinske problemer i troperne. Officersmessen kan omstilles til en veritabel skadestue i løbet af 5 minutter, idet skottet tages ned, og bag ved ligger medicinsk udstyr på hylder og i kasser. Det kemiske beredskab ombord er optimalt, selv om truslen vurderes som værende ringe. Indsejlingen til Suez markeres af Port Said, hvor skibene samles til konvoj. Under denne venten kom ægypterne i små pramme hen for at sælge alle deres souvenirs. Det var sjovt at studere deres anmassen for at få solgt deres varer. Prutten med prisen hører også med. Reelt var der ikke noget af værdi, andet end mindet om at man så har været i Port Said.

Sejladsen gennem Suezkanalen var meget spændende med ørken på begge sider, hvor de ægyptiske soldater holdt udkig i hele kanalens længde på 190 km. Masser af fluer og myg selvfølgelig, vi håber ikke, at vi senere får sandfluefeber eller malaria. For at undgå malaria tager vi klorikin en gang om ugen. Risikoen for malaria er dog kun tilstede i den nordligste del af Golfen.

I Røde Havet ud for Aqaba Bugten hilste

vi på US Kennedy, det store hangarskib med 5000 mand ombord. Andre mindre, men for os store skibe, fik vi også hilst på. Kun ganske kort var vi i Jeddah for at bunkre olie og vand. Ambassadøren fra Riadh var hernede for at hjælpe og ønske os held og lykke med patruljeringen. Bevogtningen i Jeddah var ganske skrap, men det havde jo sine naturlige årsager. Det Røde Hav var nu ganske blåt. Det er ørkensandsfygning hen over havet, der kan farve vandet rødligt.

En uge tog det at sejle gennem det Røde Hav ned i Aden Bugten og videre ud i det hvalfyldte Indiske Ocean, der går helt ned til Antarktis.

Ud over afrikanske narre-hvaler mente enkelte gaster at have set rigtige hvaler, men også hajer. Nogle mente, at det drejede sig om hammerhajer, og det lød jo ganske spændende, så et større set-up blev sat i gang og nu skulle vi på hajfiskeri i Det Indiske Ocean. Et lod på 25 kg. til at holde den store krog med en saftig luns kød og en fender og en lang solid line. Men da Olf sejler 18 knob er der jo træk på sådan en line, og krognen holdt sig nær overfladen, og for at få krognen længere ned firedes på linen, men desværre for meget, således at linen pludselig løb ud med et mægtigt smæld, som en af vore officerer fik hen over kroppen. Såret og blødende fra de mange kvæstninger kravlede den slagne hajfisker ned på valen og slikkede sine sår. Endnu en såret. Fortsætter det på samme måde kan vi ende med at blive et hospitalsskib istedet for et egentligt krigsskib. Ved rundingen af Hormuz-strædet mødte vi flere amerikanske, engelske og franske orlogsfartøjer. Også de lokale dhows, tidligere med sejl og nu med motor tøffede varer til og fra de forskellige arabiske lande.

I skinnende sol ankom vi til Jebel Ali free zone, den store handelshavn udenfor Dubai. I havnen lå flere britiske orlogsskibe, bl.a. deres store forsyningskib Fort Grange. Området vi lå i syntes bestemt at være forsvarligt beskyttet både af det lokale militær og vor egen bevogtning.

Selve Dubai er måske ikke særlig smuk, men de nye store hvide bygninger tager sig godt ud med natbelysning. I centrum løber floden, hvor der stadig findes et flydende marked. Kun enkelte muslimske kvinder har deres ansigt helt tildækket. I sidegaderne huserer guldhandlerne og de mange forretninger, der sælger billig electronic fra Japan. Piratudgaver af musikbånd og Lacoste skjorter er der også masser af. Den arabiske rigdom adskiller sig væsentlig fra de arbejdende gæstearbejderes. Det daglige arbejde varetages af gæster fra Indien, Filippinerne og de nærmeste nabolande. Alkohol kan købes på hotellerne, så der holder folk simpelt hen til. Også de lokale arabere kommer i baren, da landet ikke er så restriktivt med hensyn til koranens love.

Via de utrættelige mæglere fra Kanoo Group, der har snæver forbindelse til Mærsk fik vi i Dubai de relevante kontakter til hospitalsklinikker og tandlæge. Ingen særlig ventetid og konsultationer i Hilton »style«. Prisniveauet var således også tilsvarende højt, men behandling og service er første klasses. I Røde Havet havde kokken haft et universelt krampeanfald under madlavningen, hvor varmen er ulidelig. Blodet sivede ud af munden (tungebid). Det virkede ret dramatisk, han havde forinden haft en kniv i den ene hånd. Årsagen til anfaldet var saltmangel, og måske en tendens til epilepsi. Senere undersøgelse på privatklinik i Dubai bekræftede diagnosen. I første omgang kunne vi derfor beholde gæsten. Under patruljering i Golfen fik han et lige så dramatisk tilbagefald, og han er nu tilbage i Danmark og vil snart være frisk igen. En gæst med menisklæsion blev også behandlet under opholdet i Dubai.

Sheik Rashid, der skabte Dubai, er død, han blev over 80 år gammel. De Forenede Emirater proklamerede 40 dages landesorg, og de offentlige kontorer blev lukket i en uge, de private firmaer i 3 dage.

Varmen satte hurtigt sine spor. Bortset fra svamp var der flere tilfælde med kløende varmekopper (prickly heat), der fremkaldes af en kombineret termisk og mekanisk irritation. Ved solens hjælp skiftede flere kulør til det hummerfarvede. Air-condition-anlægget giver 27-30 grader om læ, mens tp udenfor ligger mellem 30 og 35 grader. Om natten kan tp falde helt ned til omkring 25 grader. Vi forsøger at holde tp-forskellen så lille som muligt mellem uden-dørs-tp og læ. Her nede i Golfen er air-condition anlægget til den agterste del af skibet brudt sammen - det kunne heller ikke tåle varmen. Vi har begge lukaf i forskibet. Før afrejsen sagde pessimisten ombord, at det ikke var nødvendigt at installere air-conditionsanlæg, for det gamle varmeapparat har aldrig kunnet få tp op over 18 grader i skibet. Olf is the hottest ship in the Danish Navy. Flere steder i skibet er der opstillet is- og drikkevands-maskiner, så besætningen har mulighed for at drikke flittigt. I varmen kan væskebehovet stige ganske enormt, helt op til 10-15 liter vand per døgn, men det afhænger helt af tp, fugtighed, vind og arbejde. Alkohol er »restricted«, og det skyldes dels de muslimske love, og dels at alkoholindtagelse i varmen kan være direkte livsfarlig. Det vidste de jo allerede før Muhameds tid. Det store badekar, der i Nord Atlanten anvendes til opvarmning af kulde-skadede blev anvendt som soppebassin eller swimmingpool, under den lange forlægning. Fra poolen kunne vi beskue de springende delfiner, der i det østlige Middelhav afløstes af flyvefiskene. Poolscenariet er dog ikke muligt under selve patruljeringen her i Golfen, men en tur i en nedkølet swimmingpool

under havnebesøg er ganske svalende. Badedyr i mange varianter og farver har vi fået tilsendt fra materialkommandoen, der altså har et vist lune. Og ridende på disse plastikhavuhyrer i baby-poolen udkæmpes store søslag.

Havslanger, delfiner og havskildpadder viser sig af og til for os her i Golfen, så vi i øjeblikket helt kan glemme, at vi er her i et alvorligt ærinde.

Præsten har holdt tre sømandsgudstjenester - de er kortere og mere kontante, dog selvfølgelig uden de værste sømandsgloser. Ved den sidste gudstjeneste under solsejlet på agterdækket var Lauritzen blevet over-talt til at være organist. Ansigtet i de rette folder og så derudad på pedaler og tangenter ligesom en rigtig psalmehøker. Saligt, tja, men ret morsomt.

Historisk set var Golfen et vigtigt handelscentrum for flere tusind år siden. Golfområdet var det handelsmæssige bindeled mellem Induskulturen og Mesopotamien. Golfens historie var ganske ukendt indtil arkæologer for 25 år siden begyndte at udforske området. I udforskningen har Carlsberg Fonden ydet en stor støtte, og de danske arkæologer Glob, Bibby, Knuth og Frifelt har en stor del af æren for at disse områder med særegne gravhøje blev udforsket. Lauritzen's svigermor Højgaard har undersøgt de årtusind gamle tænder fra gravhøjene i området, og på denne baggrund har det været muligt at foretage alders- og race-bestemmelse. Det har også været muligt at sige noget om kosten og om hvordan naboområderne stod i kontakt med hinanden. Bl.a. fandt man det velstående Dilmun på selve øen Bahrain, der i de sumeriske skrifter var beskrevet som det rene handelsparadis. Det var hertil Gilgamesh drog til for at finde livsblomsten på bunden af havet. Gilgamesh bandt en sten om benet og gik til bunds (en gammel dykkerteknik) og fandt livsblomsten (perler). Gilgamesh var træt efter fundet af perlen og han måtte lige have en lille lur og så kom slangen og spiste livsblomsten, der giver evigt liv. Derfor er menneskene ikke udødelige, fortæller overleveringen.

Den store søko dugongen var tidligere udbredt i området, og det er dugongen der har givet ophav til alle myterne om havfruer, p.g.a. dyrets særegne udseende. Skibsledelserne fra de forskellige lande har afholdt et koordinerende møde for at aftale bevogtningen af Golfen for at håndhæve FN's handels-embargo overfor Iraq. I mødet deltog repræsentanter fra USA, England, Canada, Frankrig, Holland, Belgien, Australien, Italien og Spanien. Franskmandene forlod mødet som de plejer p.g.a. særlige politiske motiver. De franske tropper i Saudi Arabien er kun placeret for at forsvare Saudi Arabien og ikke spor andet. De amerikanske, canadiske og engelske skibe ligger i

midterste område af Golfen. Herefter følger vort danske patruljeringsfelt. Australien, Italien og Spanien har deres skibe liggende udenfor Hormuz strædet. Nogle belgiske minestrygere vil senere komme op i nærheden af vort område og opsamle miner, der ligger vestligt i Golfen, altså uden for vort område. Franskmandene ligger for det meste udenfor Hormuz, og er de indenfor i Golfen får de tredobbel løn, kun dobbeltløn når de sejler i Det Røde Hav. De danske beslutningstagere er tilbageholdende med særtillæg for sejlads hernede. Endnu er der ikke ydet særtillæg, snarere tværtimod, men det kommer vist i orden meget snart. Den øverste del af Golfen domineres helt af amerikanske fly fra både Saudi og Interprise, der ligger udenfor Hormuz. Fregatten London, som vi har ligget sammen med i Jebel Ali er nu oppe i fronten. AWAC-flyene forsyner os med oplysninger om flytrafik både civilt og militært, således at vi hele tiden har et øjebliksbillede af både civil og militær fly/skibstrafik i området.

Patruljeringen er rimeligt belastende for besætningen, de kører naturligvis i forhøjet beredskab. Rapporteringen af handelsskibene forløber fredeligt og roligt. Handelsskibene har vænnet sig til indrapporteringen, og kun hvis skibe afviger fra deres meldinger vil der blive foretaget boarding, der helst vil foregå i den fredeligere del udenfor Hormuz-strædet. Ved boarding ses det helst at flere nationer er i nærheden for at bekræfte den multinationale indsats. Omkring 10 handelsskibe sejler gennem vort patruljefelt hvert døgn. Et par enkelte indiske passagerbåde har været oppe i Golfen for at hente indiske flygtninge. Hvorvidt disse skibe har varer med til Iraq vides ikke, men det anses for ufint at board de indiske skibe, der sejler i en humanitær sag. Det må bero på et tillidsforhold mellem Indien og omverdenen.

Det er kompliceret at sende et skib ud på så langt et togt, særlig når skibet oprindeligt ikke er gearet til dette. Men først hernede er skibet meget ideelt p.g.a. størrelsen. Vore partnere er gentagne gange blevet imponeret over Olf's svære våbenbestykning og operationsevne. Den indsats, som besætningen i dag yder hernede, er ganske ud over det sædvanlige. Moralen virker høj, og mon ikke hver enkelt har gjort sig tanker om de faremomenter, der kan lure henne om hjørnet.

En plan for et dansk hospitalsskib har ligget klar i over en måned, men Folketinget vil først tage endelig stilling, hvis der opstår krig i området. Achilleshælen i denne store operation Dessert Shield ligger i casualty evacuation systemet, hvor USA og England har planer klar. Vi er af naboerne blevet bekendt med disse planer, og det er et reelt problem at få stablet disse enheder på bene og opfylde de behov, der ligger i behand-

ling af syge og sårede samt deres evakuation. Det betyder, at danskerne bør sende et hospitalsskib herved straks, hvis man mener noget med hospitalsskibet, ellers er det for sent.

Den danske indsats hernede er højt værdsat, og vi føler en stor støtte fra vore familier og ved at I hjemme følger Olf's færd. En lille brik til Danmarks internationale historie er måske vedføjet. Hvad mange troede var en umulighed er i dag en realitet. Korvetten Olfert Fischer patruljerer i Den Arabiske Golf for at håndhæve FN's handelsembargo overfor Iraq.

Med venlig hilsen

Jes Bruun Lauritzen & Finn Frigast. Korvetten Olfert Fischer. Den Arabiske Golf.

Divina Comedia

Preben Krarup ('35) har tilsendt *HERLOVIANEREN* et eksemplar af *Divina Comedia*, forfattet af Kai Leschley i 1925. Dette skrift, som omtaler skolens daværende rektor og hørere på en nok så uærbødig måde, afstedkom i sin tid et betydeligt røre, da det kom rektor i hænde. Netop rektors stærke reaktion øgede herloviaaneres interesse for skriftet.

Det er morsomt, men det må erkendes, at kun få nulevende har oplevet personerne - der er jo gået 65 år. Når dertil lægges, at værket er langt, vil man sikkert medgive *HERLOVIANEREN*, at det ikke egner sig til gengivelse i bladet.

Imidlertid har Knud Sehested ('35) erklæret sig villig til at kopiere komedien, dersom nogle er interesserede. Det vil i givet fald koste kr.30.- pr. eksemplar plus porto, for tiden kr. 8.25.

Sehested er bosiddende i Malaysia og kun hjemme i sommerhalvåret. Henvendelser skal derfor sendes til *HERLOVIANEREN*. De må være bladet i hænde senest 1. juni 1991. Bestillinger med forudbetalinger vil derefter blive ekspederet af Sehested i sommeren 1991.

HVORNÅR VAR DET
NU, DET VAR?

Se side 866!

Interneret

Fra *Torkel Florian Hagemann* ('66) har Herlovianeren modtaget nogle breve, som hans far, kaptajn P.C. Florian-Larsen ('23), i 1943 skrev til daværende rektor for Danmarks Tekniske Højskole, professor Anker Engelund.

Florian-Larsen var i en årrække i '30erne redaktør af Herlovianeren. Sammen med klassekammeraten Frantz Wendt skrev han minder fra skoletiden i jubilæumsskriftet »Skovkloster - Herlufsholm 1135-1935«. Ældre årgange vil mindes ham som et meget aktivt medlem af Herlovianersamfundet.

Han gennemgik Hærens Officersskole og blev ingeniørofficer. Som sådan gennemgik han, ligesom andre ingeniørofficerer, endvidere ingeniørkursus. Denne uddannelse foregik i alt væsentligt på Danmarks tekniske Højskole, og de pågældende fik derved ret til at betegne sig civilingeniører.

I 1943 var Florian-Larsen kaptajn og chef for 11. ingeniørkompagni, hvor studerende ved Højskolen aftjente værnepligten sammen. Andre polyteknikere var indkaldt til Holbæk, blandt disse i hvert fald F. la Cour og O. Engberg, begge '41. Måske andre.

11. ingeniørkompagni lå på Gardehusarkasernen i Næstved. I august var den tyske Wehrmacht blevet beordret til at internere det lille forsvar, som Danmark havde bevaret ret til at opretholde. Interneringen iværksattes ved, at tyske styrker om morgenen den 29. august overfaldt de få danske garnisoner. Flere af stederne kæmpedes der, indtil ordre om indstilling af kampene beordredes fra de to danske militære ministerier, Krigsministeriet og Marineministeriet. Søværket sænkede flåden inden overgivelsen.

Om begivenhederne den morgen og om den efterfølgende internering skriver Florian-Larsen til rektor Engelund, som det fremgår af nedenstående uddrag af de tre skrivelser, Herlovianeren har fået stillet til rådighed.

*P.C.
Florian-
Larsen
('23').*

Fra skr. af 8. september 1943:

Som det maaske vil være Hr. Professoren bekendt, er der ved Telegrafbataljonen i Aar oprettet et Polyteknikerkompagni, bestaaende af 86 Rekrutter.

Som Kornetter raader Kompagniet over 10 polytekniske Kandidater fra 1943, nemlig Civilingeniørerne N.E. Brems, H. Garkier, O.J. Hasselbalch, C. Hermann, K.O.B. Jørgensen, H. Kronborg, S.Aa. Langhorn, J.A. Seligmann, H. Søndergaard og G. Thirup, samt 2 stud. plyt.er, nemlig B.C. Thomsen og S. Verland.

Kompagniet er formeret som et hestetrasket Telegrafkompagni med undertegnede som Chef og Premierløjtnant H.S. Lund som Næstkommanderende. Enkelte andre Befalingsmænd uden ingeniørmæssig Uddannelse gør Tjeneste ved Kompagniet. Foruden Polyteknikerne raader vi over 16 Spændryttere, der hovedsagelig er ustuderede Landmandssønner.

Da jeg gaar ud fra, at Højskolen er interesseret i at erfare, hvorledes Forholdene har udviklet sig ved Kompagniet siden den 28. August d.A., tillader jeg mig at fremsætte følgende Redegørelse herfor.

Kompagniet er kun delvis uddannet og hovedsagelig kun i særlige tekniske Discipliner, som ikke kunde komme til Anvendelse under et eventuelt Forsvar af Gardehusarkasernen. I Overensstemmelse hermed blev der den 28. om Aftenen ikke tildelt Kompagniet egentlige Kampopgaver, men en mindre Del af Kompagniet var dog parat til at imødegaa Angreb paa Kompagniets Underbringelsessted (Eksercerhuset paa Gardehusarkasernen).

Som Hr. Professoren sikkert ved, blev Gardehusarkasernen angrebet den 29. om Morgenen kl. 05.00. Angrebet varede til Kl. 05.30, da Kasernen efter Kommandanten, Oberstløjtnant Fog's Ordre, kapitulerede. Da den fjendtlige Hovedstyrke kom fra Øst og Eksercerhuset ligger Vest for Hovedkasernen, blev vi ikke udsat for direkte Stormangreb. En Række Nedslag af Mortergranater, hvoraf den nærmeste ramte 19 m fra Eksercerhuset, samt Ild fra Maskingeværer og Fodfolkskanoner truede dog Kompagniet. Under Beskydningen var Kompagniets Hovedstyrke i nødtørftig Dækning i Eksercerhuset, medens Kampgruppen laa udenfor, pa

rat til at imødegaa, hvad der maatte komme. Oberstløjtnantens Ordre om Overgivelse blev givet pr. Hornsignal, hvorefter Kompagniet straks inddrog Kampgruppen, afladede samtlige Geværer og lod Soldaterne pakke deres Tornystre.

Kl. 05.40, medens Rekrutterne stod ved deres Senge og var i Færd med at ordne deres Sager, blev Kompagniet uden Varsel udsat for direkte Maskingeværrild. Eksercerhusets Facade, der hovedsagelig består af Glasdøre, bærer Spor af 146 Geværprojektiler og Sprængstykker. Projektilerne fløjtede omkring vore Hoveder, og Tagsten, Glassplinter og Kalkstøv regnede ned over os.

Ildbygen, der var kort, men meget hæftig, holdt hurtigt inde. I overensstemmelse med det af Garnisonskommandanten givne Hornsignal satte Kompagniet sig ikke til Modværge overfor dette Angreb, men overgav sig straks til de fjendtlige Tropper, som nu stormede ind i Eksercerhuset.

Dermed var Angrebet paa Gardehusarkasernen bragt til endelig Afslutning; Kompagniet havde hverken saarede eller døde.

Det er mig en Glæde at kunne fremhæve, at Mandskabets Forhold var u-paaklageligt. Til Trods for, at Angrebet kom meget overraskende, og at hver enkelt maatte føle det haabløse i Situationen, herskede der fuldstændig Ro og Orden. Hver Mand udførte stille og roligt de Ordre, der blev givet ham.

De eneste af Kornetterne, der havde særlige Hverv under Angrebet, var Kornetterne Hermann og Verland; jeg har straks efter Kampen haft Lejlighed til overfor min Bataillonschef at fremhæve den Koldblodighed, hvormed disse to Polyteknikerkornetter optraadte.

Iøvrigt benytter jeg Lejligheden til at udtale, at de tolv Polyteknikerkornetter har været Kompagniet en uforlignelig Støtte baade ved den fredsmæssige Uddannelse, saa længe Kampen stod paa, og nu under de vanskelige Dage under Interneringen. Takket være dem har der i mit Befalingsmandskorps hersket den smukkeste Tone, og de er med stor Interesse gaaet op i deres Arbejde, som jo dog ligger udenfor deres egentlige Virkefelt. Ofte maa en Kompagnichef anvende megen Tid paa at efterse, hvorledes de underordnede Befalingsmænd udfører deres Opgaver, men det

har jeg næsten ikke haft nødt til i Sommer. Polyteknikerkornetterne, som jo ikke har mindste Rutine som Befalingsmænd, har baade haft en stærk Vilje til at gøre deres Pligt, og en intuitiv Forstaaelse af, hvorledes de skulde gribe deres Opgaver an.

Saa snart Kompagniet fik Fornemelsen af, at Mandskabet foreløbig skulde blive inde, tog man under Overvejelse, hvorledes Tiden under en Internering bedst kunde udnyttes. Den militære Uddannelsesperiode var jo lige ved at ebbe ud, idet Mandskabet normalt skulde hjemsendes den 4. September. Kompagniet mente derfor, at man godt kunde indstille den militære Uddannelse, hertil kom, at vi maatte aflevere alt militært Uddannelsesmateriel og samtlige Reglementer, ligesom Styrken ikke maatte og endnu den Dag i Dag ikke maa forlade Eksercerhuset og det tæt ved liggende Gaskammer, der anvendes som Samlingsstue, hvorfor militære Øvelser var umuliggjort. Dog maa Mandskabet føres til Spisning i Kostforplejningen, og der maa øves Idræt paa Kasernens Stadion og Ridning paa Ridebanen.

Da Mandskabet under normale Forhold skulde have paabegyndt deres uddannelse paa Højskolen den 6. September, faldt det naturligt at undersøge, hvorvidt Kompagniet skulde kunne være i Stand til at give Undervisning i nogle af de Fag, som doceres ved Lærestalten.

Mandag den 30. Kl. 10.00 samledes Kompagniets Befalingsmænd samt enkelte af Rekrutterne til Drøftelse af dette Spørgsmaal. Det viste sig hurtigt, at Muligheden for at give Kompagniet en polyteknisk Undervisning langt overgik Kompagniets Forventning. Mange af Polyteknikerne laa nemlig inde med Bøger, herunder ikke saa faa af de Lærebøger, der bruges paa Højskolen. Kornetterne samt enkelte fra ældste Hold meldte sig straks som Lærere i de forskellige Fag, og af Undervisningsmateriel raadede Kompagniet over det vigtigste, nemlig Tavler og Kridt. Rollerne blev hurtigt fordelt, og et Skema for den følgende Dag sat op.

Der manglede imidlertid en Del Lærebøger til de forskellige Lærere samt Kollegiehæfter til hver enkelt Mand. Der var paa dette Tidspunkt overhovedet ikke nogen Forbindelse med Omverdenen, men til vort store held dukke

de en af vore Befalingsmænd, Premierløjtnant K. Jørgensen (Senere Forsvarschef. Red.) op i civil Paaklædning hindsedes Hegnet. Denne uventede Chance blev omgaaende udnyttet. Det lykkedes - ganske overraskende - Kompagnichefen at komme uden for Hegnet i faa Minutter og give Premierløjtnanten de fornødne Instruktioner. I Løbet af Eftermiddagen var vor udmærkede Boghandler Georg Christensen, Centralbiblioteket i Næstved samt Herlufsholm Skole sat ind i Sagen, og inden Aften havde vi indenfor Hegnet, hvad vi foreløbigt havde Brug for; paa nærværende Tidspunkt raader vi over alle de Bøger, vi behøver, hvorved bemærkes, at der selvfølgelig kun har kunnet være Tale om Bøger til Lærerne, medens Eleverne maa klare sig med Notater i Kollegiehæfterne.

Vi havde Undervisningsapparatet klar Mandag Kl. 14.00, men der forestod dog endnu en Del Oprydningssarbejde, saaledes at vi først kunde begynde Undervisningen Onsdag Morgen den 1. September Kl. 09.00. I en kort Appel fortalte jeg Mandskabet om den Beslutning, Kompagniet havde taget, hvorefter de traadte an til første Time.

Jeg skal nu fortælle lidt om, hvorledes vi har grebet Sagen an. Selv har jeg den Ære at fungere som Hr. Rektorens lokale Stedfortræder. Min nærmeste Hjælper er Kompagniets Næstkommanderende, Premierløjtnant H.S. Lund, som har paataget sig de tilsvarende Opgaver som Inspektøren paa Højskolen, De øvrige faa Officerer, en Officiant og en Oversergent varetager Kompagniets indre Tjeneste, militære Spørgsmaal m.v.

Der afholdes daglig Kl. 16.00 Lærermøde, hvor principielle Spørgsmaal drøftes, og Skemaet for den næste Dag fastlægges. Vi har ved Gardehusarregimentets Cyklisteskadron fundet en mening, der er polyteknisk Kandidat, Civilingeniør Refn, hvis militære Betegnelse efter hans Fødested er »Sorø«. Han er Fabriksingeniør og er nu ved hans Ritmesters Velvilje midlertidigt overflyttet til Kompagniet. Hans lyseblaa Gardehusaruniform kaster Glans over vore Lærermøder.

Jeg har paataget mig Undervisningen i Jura og Nationaløkonomi, fordi jeg siden 1939 i ledige Stunder har studeret Jura ved Københavns Universitet.

Kornet Thirup fungerer som Bibliotekar og staar i stadig Kontakt med Centralbiblioteket i Næstved og Biblioteket paa Herlufsholm. Herlufsholms Skole har beredvilligt stillet sin fysiske og kemiske Samling til Raadighed for os, men indtil videre klarer vi os uden at tage imod dette Tilbud. Ogsaa Skolens Lærere er villige til at holde Foredrag for os, men vi maa i øjeblikket ikke modtage Besøg af nogen Art. Mandag den 30. havde Kompagnichefen til lige stor Overraskelse for alle parter et Møde paa Herlufsholm med bl.a. Provst Hee Andersen. Kompagniet bad her Provsten om at komme ud og tale for os; efter megen Forhandling frem og tilbage udviklede det sig til, at Provsten Søndag den 5. ds. holdt en meget smuk og stemningsfuld Feltgudstjeneste paa Idrætspladsen for hele Garnisonen. Den Hilsen, vi derigennem modtog fra Danmarks Befolkning, og som viste os, hvorledes Stemningen er udenfor hegnene, greb os alle om Hjertet. (Hee Andersen var herlovianer ('04). Red.)

Kompagniet gav Søndag den 29. Ordre til, at hver Mand skulle skrive en kort Hilsen til sine Paarørende. Søndag Aften, da Forbindelsen med Omverdenen endnu var fuldstændig afbrudt, lykkedes det Kompagniet at faa de 108 Breve sendt af Sted. Det vides, at al Mandskabet nu har været i Forbindelse med deres Familie.

Lidt nyt fra Omverdenen hører vi jo gennem de aabne Brevkort, vi modtager, og iøvrigt glæder det mig at kunne fortælle Højskolen, at vi stadig nyder godt af Valdemar Poulsens fikse lille Opfindelse, idet flere af Rekrutterne er forsynet med elektriske Barbermaskiner.

Paa et Tidspunkt, hvor enkelte Besøg i Modsætning til nu var tilladt, havde vi den Glæde at modtage flere Gæster. For nogle Uger Siden var Kompagniet paa Kantonnementøvelse i Omegnen af Næstved, og nogle af vore yderst gæstfri Kvarterværter var blandt de første, der kom. Rektor Friis-Hansen paa Herlufsholm og flere af Skolens Lærere besøgte os og Dux scholæ herlovianæ modtog vi med særlige Hædersbevisninger som Repræsentant for hans Kammerater derude. Det var en ringe Gengæld for det Besøg, som Kompagniet med Regimentsmusikken i Spidsen havde aflagt paa den gamle Kostskole den 28. August-Skolens traditionsrige

Fugleskydningsdag. Som Forklaring paa den nære Forbindelse mellem Kompagniet og Skolen tjener, at Kompagnichefen blev dimitteret fra Herlufsholm i 1923 og stedse har fundet sit andet Barndomshjem paa Skolen.

Vi venter spændt paa, hvad vor endelige Skæbne vil blive; saa længe Afgørelsen ikke er faldet, skønner vi, at den nuværende Undervisning er forsvarlig. Men skal Interneringen fortsættes i længere Tid, agter Kompagniet at gøre Forestillinger over for sine Foresatte for at kunde optage de fornødne Forhandlinger med Højskolen om Sagen.

Endnu maa jeg omtale, at lige efter at Kompagniets Personvogn om Onsdagen var blevet afleveret, lykkedes det Kompagnichefen at erobre Vognen tilbage og foretage en Køretur til Næstved, naturligvis under behørig Eskorte. Jeg fik Tilladelse til at standse paa Herlufsholm, aftage det lille Dannebrogssplitflag, der - naturligvis højst ureglementeret - anvendtes som Stander paa Vognen, og lægge Flaget paa Jorden, hvorefter jeg maatte køre bort uden at tale med nogen. Men nogle Lærere observerede fra det fjerne denne min sidste Hilsen til Skolen, og Flaget opbevares nu hos Rektor.

For Enden af Eksercerhuset, hvor Befalingsmænd og Mandskab er indkvarteret under samme tag, har hele Tiden hængt den Fane, som af Telegrafbataillonen blev overrakt Polyteknikerkompagniet i 1941, og som i tidsrummene mellem Indkaldelserne opbevares paa Højskolen. Det er vor Tanke, at den skal forsynes med Datoen for den Dag, da telegrafbataillonens Polyteknikerkompagni bestod sin Ildprøve.

Mine Rekrutter og Befalingsmænd har bedt mig sende Højskolen, dens Lærere og Elever en hjertelig Hilsen; vi er alle ved godt Mod og tager de indtrufne Begivenheder med Ro og godt Humør. Ogsaa jeg tillader mig at slutte mig til Hilsenen og forbliver

Hr. Professorens ærbødige
P.C. Florian-Larsen

Afsluttes i næste nr.

Badehusstien

Af Knud Sehested ('35)

Af fortidens store glæder var een af de største at svømme i åen ved badehuset, og at færdes på badehusstien.

Den ca. een km lange strækning fra Hvælvingebroen til engen ved Susåen var meget smuk. Den førte ogsaa under den meget smukke jernbanebro. Herlufsholm »har« således to meget usædvanlige og fine broer.

Forleden gik jeg gennem skovbremmen mellem markerne og åen. Det var en lidt hamper tur. Stien er forsvundet og alt er bevokset med krat og brændnælder. Området er sumpet, og var særlig vådt, da åens vandstand var høj. Til sidst måtte jeg gå langs markskellet.

Når man så kommer til brinken ved engen og skuer udover den dejlige og storslåede ådal med »Calcutta« skoven (Hummelbjerget), så indses det til fulde, hvilke overordentlige naturskønheder der ligger uansede (og derfor tabte) hen.

Og det var de ikke på stiens tid.

Stien bør derfor genopbygges. - Dette kunne måske gøres af ivrige discipule.

Ved engen kunne der (med lidt velvilje) laves et par stenter, så man kunne gå op til Hummelbjerget. Det gjorde vi dengang, men med det daværende pigtrådshegn var det lettere for begge parter, forpagter og vandrere.

Dernæst er der spørgsmålet, om man kunne og derefter ville bruge åen til at bade i?

Ifølge den nedenstående notits bliver Susåen nu sat under observation: »Susåen bliver nu overvåget på edb. Fra en række målepunkter samles oplysninger om åens bredde, dybde, vandmængde, strøm- og blandingsforhold. Alle data behandles i et edb-program, som kan foretage konsekvensberegninger af ændrede å-forløb, spildevandets rensningsgrad, forurening eller udvaskning af næringsalte fra markerne. Projektet løber op i to millioner kroner, og koordineres af firmaet Water Consult i Glumsø. (Ingeniøren 21. sept. 90)«

Så hvis åen bliver ren nok, ville der vel fremstå en del naturelskere, som igen ville plaske i åen. En badebro og et skur ville da være formålstjenligt.

Men først stien. *Knud Sehested '35*

Livstegn fra '65erne

HERLOVIANEREN har god forbindelse med flere årgange, bl.a. med '65erne.

Henrik Muusfeldt fra denne årgang skriver bl.a.:

Jeg finder grund til at takke for de interessante foto's fra »gamle dage«, og selv om jeg kun har oplevet gymnasie-årene på Herlufsholm, læser jeg Levin-sens artikelserie fra Vue-årene med særlig stor interesse. Flere af de fotograferede diple, i det netop modtagne nr., kunne jeg i år markere 25-års studenterjubilæum med. Jubilæet var, også for vores hold, sammenfaldende med Fugleskydningen lørdag den 25. aug. Det drejede sig om E. Ceplitis, Lennart Haffner, Niels Krüger, Sv.J. Heineke, Mogens Rasmussen (Scala), Erik Svarre og Peter Sommerfeldt. Ceplitis og Haffner var dog forhindret i at deltage i arrangementet.

Jeg kan ikke bidrage med fotografier fra Vue-årene, men - og i erindring om årgang 1965 samt skolens 400-års jubilæum - med et beskedent antal fra maj-juni 1965:

a. Flaghejsning på 400-årsdagen

Med ryggen til skolens forstander, baron Axel Reedtz-Thott. »Vagthavende officer« kaptajn-løjtnant af reserven Erik Borelli-Møller (pr. 1. juli 1965 orlogskaptajn af reserven), en mig desværre ukendt orlogsgast (aftjente værnepligt i maj 1965), og flaggast i skolens galla, undertegnede i 7. kl. som sø-officerssøn.

b. 7. kl. fodboldhold

Bagerst fra venstre: Henrik Jepsen, Vilhelm Pedersen, Erik Svarre, Mogens Rasmussen (Scala) og Steen Medom. I midten Niels Krüger, Eivind Sveinbjørnsson og Peter Würglér Hansen. Forreste række: Lars Malver, Per Gøthe og Henrik Muusfeldt.

c. Endelig et foto fra hesteeskadronens parade på 400-årsdagen.

Fritid for fulde sejl

Af lektor
Mads Nielsen

Hvordan får dagens dipole tid til at kede sig?

Skolegang mellem 8 og 17 på de værste dage, dertil lal og større hjemmeopgaver - mærkeligt at der også kan blive tid til det ekstra, de såkaldte fritidsaktiviteter.

Men det kan der altså - på det punkt er Herlufsholm nok som i gamle dage. Men alligevel farvet af nye »trends«, som det følgende vil vise.

Filosofien bag skolens arrangementer er den enkle, at det organiserede ikke skal udelukke diplenes frie initiativ, og at tilbud ikke er tvungne.

Til det organiserede hører som altid »frisport«, hvor mindst tre lærere fast holder gang i træningen til de forskellige skjoldeprøver og organiserer træning og kampe for de udvalgte hold. De traditionelle felter som atletik og boldspil er i de seneste år lejlighedvis blevet suppleret med baseball og lignende, ofte som flygtige modebølger. Men tennistræningen under Jacob Normann har haft fin tilgang, især efter at banerne er blevet renoverede. Den automatiske boldkastemaskine er dog gået i hi for vinteren. De seneste år har også set pæn tilslutning til triatlonmesterskaber og orienteringsløb, bl. a. mod Sorø.

Hovedskolen holdt aktivitetsdag i august.

På skovtur 1990 blev der bl.a. bagt snobrød.

En anden af de organiserede aktiviteter er »komedien«. Faktisk er der tale om to komedier: Krogh-Madsen og 2. g. er allerede langt henne med prøver på Abells »Melodien der blev væk«, som skal på scenen i slutningen af november. Hovedskolens faste komedie tages der først hul på efter jul. Mere generelle dramainteresser dyrkes af mange dipler i Teaterforeningens ungdomsforestillinger.

Skolekoret under Niels Koefoed sigter mod en »offentlig ydelse« ved juletid, hvor juleafslutningen i kirken plejer at være anledning til at optræde for resten af skolen.

I princippet er deltagelse i fritidsaktiviteter som nævnt frivillig, dog sådan at bordet fanger: har man meldt sig, må man fuldføre, da flakkere tit spolerer noget både for sig selv og resten af holdet. Tilbud med mødepligt findes dog også i et vist omfang til hovedskolen. Således danser 8. klasse hos fru Fylking i Gamle Festsal, og de populære sløjdtimer findes både som pligt og som ekstra; mens Bent Illum underviser halvdelen af 8. ved høvle-, dreje- og filebænke, hver onsdag aften, tager fru Illum sig af resten af klassen på sovesalens køkken, Skolebygningen Vest, som er blevet indrettet til de nye gastronomiske udfordringer. Et supplerende tilbud kommer fra Skolebygningen Øst, hvor Margot Jensen tilbyder et sykursus i vinterens løb.

De dipler, som foretrækker at styre selv eller styre hinanden, har fundet sammen om frimærker, skateboard, karate og filmklub. Endvidere står datarummets faciliteter til flittig fri afbenyttelse, ligesom skolens både bruges ivrigt på Susåen.

En række egentlige instruktionsaktiviteter skal imidlertid omtales nærmere.

Musikundervisning går diplene til enten hos skolens grand old instruktør, Andreas Larsen, »Gnisten« kaldet, eller i den offentlige musikskole, som dækker en lang række instrumenter. Øvemulighederne er fine i skolens faste musiklokaler.

Fotoarbejde i mørkekammer kan man dyrke under instruktion af Sten Løth, og Fysikums mørkekammer danner rammen om vinterens kursus.

Det er også muligt at forberede sig til aflæggelse af jagtprøven, en mulighed mange dipler benytter sig af hvert år -

Fru Fylking underviser i les Lanciers.

måske inspireret af oplevelser som klappere på Forstanderens årlige jagt i november, hvem ved?

Bridgeundervisning finder sted under ledelse af Jørgen Hvidtfelt, som samler interesserede om filten i festsalen de kommende søndage. Tilbudet sigter mest mod gymnasiet, mens Poul Bentzens navigationskursus mest har tiltrukket hovedskolens elever i årenes løb. I løbet af vinteren vil sømændene lægge et teoretisk fundament for de praktiske udfoldelser i foråret og i sommerferien. Således har sidste sæsons navigatører i ferien udforsket de nye sejlermål i østtyske farvande.

Hvad er da realiteterne bag dipelklagen: Vi ke-e-e-der os! - ord som både lærere og forældre sikkert har hørt med visse mellemrum. Der kan være flere, delvis rigtige, forklaringer: dels falder ikke alle tilbud om søndagen, dels har nutidens travle gymnasiapræfeker ikke så god tid til at arrangere for de små, som i gamle dage (læs derom i »Ping«/Levinsens erindringer). De gode naturoplevelser, som Herlufsholm så selvfølgelig indbyder til, falder ikke flertallet af nutidens dipler ind; de finder lettere den asfalterede vej til tanken el. en burgerbar.

Men endelig er det da en menneskeret at kede sig ind imellem så sandt som

lediggang er kreativitetens hovedpude. Derfor er tedrinking og hummerhygge stadig vigtige aktiviteter på Herlufsholm.

Men i et »Bogens År« kan undertegnede litteraturlærer måske alligevel tillade sig et lille suk ved tanken om den store kommen-hinanden- ved aktivitet, som er beskrevet ovenfor: den gør det nemlig vanskeligt for dipler at få ro nok til at samle sig om læsningen af en god bog. Måske skulle vi vove et lille kættersk ændringsforslag til sovesalene: Installere en læselampe ved hver seng og slut dagen med 15 minutters læsning på sengekanten! Tilbage til bogen.

Personalia

1940

Direktøren for Staden Københavns almindelige Øvrighedsforretninger og lederen på embedsplan af det københavnske åndsliv i en årrække, cand. jur. *Poul Adam Tvede*, er gået på pension med udgangen af oktober måned 1990.

1941

Overdyrlæge *Uffe Biering-Sørensen* ('1937) har forfattet publikationen »Praktisk Kødkontrol 1. dec. 1960-31. aug. 1990« med indholdstitel »Undervisning i praktisk kødkontrol - mænd, minder og kvinder«. I publikationen tegnes bl. a. levende portrætter af mennesker, der på forskellig måde har haft og har betydning for forfatterens mangeårige virke. Publikationen er udgivet ved Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole.

1949

Professor, dr. oekon. *Lars Matthiesen* fyldte 60 år den 18. september 1990, og blev ved den anledning portrætteret i flere dagblade.

Hendes Majetæt Dronningen har udnævnt formanden for Herlufsholm-Fonden, højesteretsdommer *Niels Erik Pontoppidan*, til præsident for Højesteret fra 1. februar 1991 at regne. Herlufsholm-Fonden har tidligere haft en højesteretspræsident som formand: *Otto Kaarsberg* ('1912).

1950

KTAS direktør gennem mange år, *Per Ammitzbøll*, forlader posten næste år, men fortsætter de næste tre-fire år som konsulent for KTAS/teleDanmark.

1952

Konsul *Jens Høgel* tog initiativ til og ledede i ugen 22.-29. september 1990 en »Denmark in Scotland«-kampagne, hvor kronprins Frederik var hædersgæst. Kampagnen skabte eller styrkede forbindelserne mellem danske og skotske forretningsfolk.

1959

Produktchef *Johan Frederik Knudsen* fylder 50 år den 28. december 1990 og holder på dagen åbent hus på bopælen mellem kl. 10 og 12. Så slipper klassen for at skrive fødselsdagskort, men kan meget bedre møde op in persona.

Christian Lohse fyldte den 21. oktober 1990 50 år, og blev portrætteret i alle landets betydende aviser. Med virkning fra den 1. december 1990 er Lohse udnævnt til forskningschef ved Danmarks Miljøundersøgelser, Risø, og skal specielt tage sig af luftforurening.

1965

Efter at have forrettet 3 års tjeneste i Forsvarskommandoens Operations- og Planlægningsafdeling, rejste orlogskaptajn *Henrik Muusfeldt* i juli 1989 til USA for i 11 måneder at gennemgå Naval Command College i Newport, Rhode Island. Efter yderligere uddannelse i Monterey, Californien, tiltrådte Muusfeldt den 8. oktober 1990 som chef for inspektionsskibet Hvidbjørnen med hvilket han i perioden 29. oktober 1990-28. februar 1991 skal forrette stations- og fiskeriinspektionstjeneste ved Grønland og Færøerne.

1967

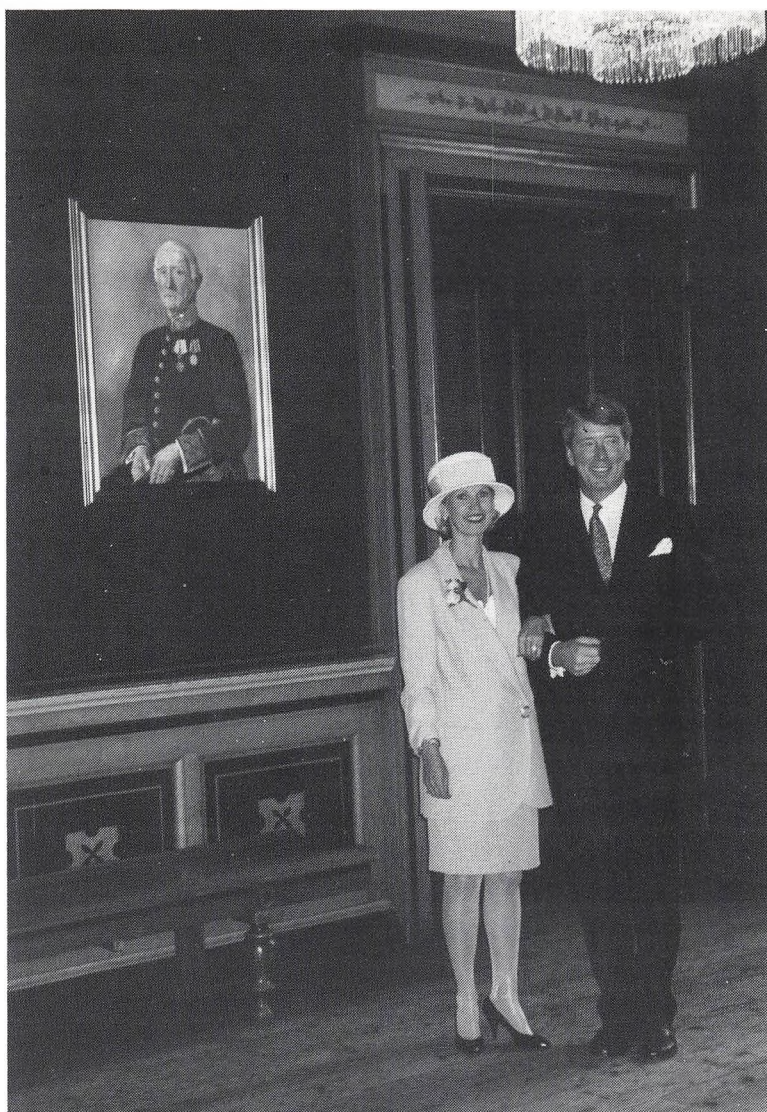
Der er oprettet en forening, »Det Forsvars-Historiske Center Masnedøfortet«. Bestyrelsen består af greve *Ulrich Holstein-Holsteinborg* ('67) (formand), forfatteren *Anders Bjørnvad*, oberst *N. E. A. Møller* ('41), oberst *Leif Sandahl* og godsejer *Peter Oxholm Tillish* ('80). Direktør *Niels Riegels* ('53) er suppleant.

1968

I Danmarks Radio TV 1 den 30. september 1990, udtalte overlæge, dr. med. *Christian Gluud* sig om befolkningens drikkevaner i forbindelse med den alkoholfrie uge 40/1990.

1979

Klaus Rønholt er fra eftersommeren 1990 cand. scient. (geolog).

Herlovianersamfundets formand, Thomas Ehnhuus Jermiin ('59), og fr. *Pia Stenbjerre* vieses 6. oktober d. å. i Herlufsholm Kirke. Efter vielsen fotograferedes brudeparret i festsalen, foran forstanderportrættet af *Thomas' far, kammerherre Jens Just Jermiin* ('26).

1980

Burmeister & Wain Holding A/S har ansat cand. jur. *Peter Leon Levin* som afdelingsleder for juridisk afdeling. Levin var førhen ansat som advokatfuldmægtig i advokatfirmaet O. Bondo Svane.

1984

Christian Borch og *Peter Hulvig* har pr. 1. marts 1990 fået til opgave at etablere Davis Data-Vision ½ i Danmark. virksomheden markedsfører og sælger LCD-skærme og AV-udstyr.

DANMARKS PÆDAGGISKE
STUDIESAMLING
LERSØ PARKALLE 101
2100 KØBENHAVN Ø

UNG GAMMELHERLOVIANER SØGER ARBEJDE!

Jeg har pr. 1/10-90 måttet afbryde et ansættelsesforhold i England, da jeg, grundet mit islandske statsborgerskab, fik afslag på min arbejdstilladelse. Jeg er nyuddannet cand. merc. i Strategisk Planlægning og Afsætning, og søger herigennem et udfordrende og lærerigt job, enten som trainee eller i en salgs- og marketingfunktion. Foruden dansk taler jeg islandsk, engelsk og tysk,. Yderligere oplysninger fremsendes gerne.

Kontakt venligst:

HERMANN V. HARALDSSON (85)
Tinggården 17, 3.tv, 2300 København S
Telefon 32 97 39 35

På 3.g's initiativ er der fortsat mulighed for at købe Zippo lightere med skolens emblemer indgraveret. Lighteren kan købes i

CHROME PLATED (250,-)

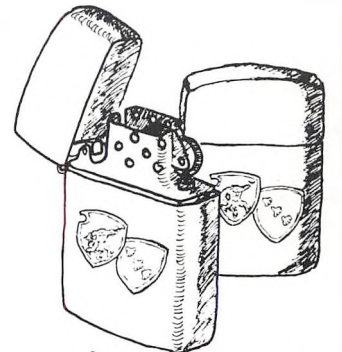
eller

SOLID BRASS (250,-)

Hvis gammelherlovianere er interesseret i at købe denne, bedes de kontakte os skriftligt eller pr. telefon på følgende adresse:

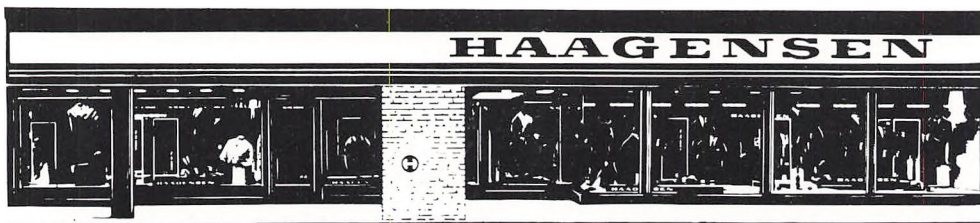
Mads Junget Madsen /
Søren Østergaard
Skygningen Øst
Herlufsholm Kostskole
4700 Næstved
Tlf. 53 73 53 87
(mellem kl. 16.15 og
17.45)

På nummeret vil der følge nærmere oplysning om betaling m.m.

Zippo®
BRADFORD, PA.

Alt i Herlovianerudstyr hos

RINGSTEDGADE 2 - NÆSTVED - TLF. 53 72 03 90